

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Ivstitia Et Ivre, Continens Tractatvs De Prvdentia, Fortitvdine, &
temperantia, de Ieiunio, & Iustitia generaliter sumpta, de Iustitia
commutatiua, nempe de Pactis, & Contractibus in genere, de Promissione,
& Donatione liberali, de Commodato, & Deposito, de Mutuo, & Vjura, de
Emptione, & ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

XXIX. Qui cebseantur vsurarij manifesti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76677)

P V N C T V M X X I X .

Qui censentur usurarij manifesti?

1. Usurarius manifestus quis sit?
2. Probabile est non sufficiere semel aut iterum mutuum ad usurarij effissis.
3. Accedere debet sententia iudicis, ut usurarius manifestus pennis affici censeatur.
4. Qualiter uoc crimen probetur?

VT cognoscamus quibus peccatis usurarij afficiantur, scire debemus qui usurarij manifesti, et actiones nuncupentur, qui non.

I. Usurarius manifestus non solum est qui publicè omnibus evidenter usuras exercet, sed qui domini reclusus paratus est illorum accedendibus fenerari, dummodo tam id publicè constet. Ut pluribus firmat Menoch. de arbitr. cap. 235. n. 8. ex seq.

Sed ab semel vel iterum usuras publice exercuisse sufficit, ut usurariellus nuncupetur non conuenient Doctores. A summatis cum Panormit. & aliis Nauar. cap. 1. numer. 280. Molina disputat. 333. §. quod vero. Salas. de usur. dubitat. 46. Si enim adulter. fur. & homicida ex unico acto manifesto denominatur, cur non usurarij? Contrarium nihilominus docuit probabiliter Bart. in leg. 2. numer. 13. ff. de furti. Salicet. in leg. furti. col. 7. Cod. de furti. Ioann. Anania cap. 1. in omnibus. col. 2. Angel. in disp. qua inc. p. 1. Aten. miles. col. 2. ver. 2. quos reser. & lequitur Menoch. de arbitr. cap. 235. num. 6. & sequuntur. Eo quod hoc delictum ex communione hominum acceptio frequentiam inducit. Ut de mereitate, calumnatore communiter Doctores tradidit apud Tiraquellum de penis legum. cap. 51. ad finem.

3. Maior dubitatio est. An sententia iudicis accedere debeat, ut usurarius peccati a iure impositis afficiatur? Afferunt Federic de Seni. conf. 6. in fine. Abbas conf. 2. numer. 1. ver. 1. et seq. dicit. lib. 2. Couarruu 3. var. cap. 4. numer. 4. ut quarto eti. Menoch. cap. 23. numer. 12. & 32. alias si ex sola notorieta facti usurarii manifestus peccatis iuris subiecti sunt, ut quid iudicis declaratio accedit.

Præterea nemo cogitur in se ipso peccatum exequi, sed iudicis auctoritate exequenda est. Hanc sententiam verissimam iudicio, cujus qui manifestus usurarii creditur aliquia reguferatione celare usuras potest, non eo catu diei nequit manifestus, ea de causa oportet ut sententia manifestetur, ad quam ferendam ordo iudicarii feruandis, quippe citandis eis rebus, & probationes recipienda & definitionis termini assignandi, ut bene Iulius Clitus lib. 5. sentent. iuris §. finali. que s. 9. ver. 1. quo mun. quid in notoriis. Menoch. de arbitr. dicit cap. 235. numer. 14. & 19. Quando vero si manifeste de delicto consticerit, ut nulla reguferatione celeri posse, ex ultimo cum Aretino conf. 163. numer. 6. indicandum non esse, ut probat textus in capitulo quanto de translat. Episcopi. & c. que Lotharius. 2. q. 1. bene tamen esse super notorio pronuntiandum, quia pronuntiatio potius est praenarium exercitu quam indicatio. Ut dixit Innocent. in capitulo ex parte el. 1. de verbis. significat. Grammat. des. 36. n. 44.

Multipliciter autem hoc crimen probendum erit. Primo facti evidencia, hinc enim se ipsa manifestatur o. evindit. de accusat. & ibi Doctores.

Secundo confessione judiciali ipsius usurarii. Ut docent Glosa, & Doctores cap. 1. in omnibus. de usur. & cap. 1. eodem tit. in 6. Quod verum est affirmant Panorm. & Anania in dicto cap. quis in omnibus, co. quod dicat simpliciter sub usuris mutuas. Et idem est à fortiori etiam dicat se fuisse usurarii, quin addidetur se fuisse usurarii manifestum. Abbas verò cap. 2. col. 2. vers. octauum modum. lib. 2. Socin. Senior. conf. penit. col. 2. vers. secundo quin lib. 1. Anton. Burgen. in cap. ad nosviam. num. 2. & do. emp. & vendit. Felin. in cap. in præfinita numer. 13. de probat. docuerunt necessarium esse facti usurarii publicum, & manifestum fuisse. Sed facile haec sententia conciliatur, si admittamus confessionem judiciali de mutuo sub usuris facto, vel quia se usurarii esse factur probare & manifestare se usurarii esse, non auctem probare esse usurarii manifestum: ad hanc auctem qualiter probandum oportet ut deponat se palam, & frequenter usuras exercuisse.

Tertio confessione extrajudiciali se frequenter usuras exercuisse facta coram pluribus testibus sufficienter hoc delictum probatur, neque opus est fieri in articulo mortis, aut cotam notario, ut bene adiutet Sylvest. verb. usur. 9. q. 1. Couarruu 3. var. c. 3. n. 4. vers. serio licet. Menoch. cap. 23. n. 2.

Quarto testibus deponibus saepe ad usuras concessisse mutuum probatur sufficienter hoc delictum. Quod adeo verum est, ut eto non deponant de eisdem actibus, sed de diversis, & singularibus, quia tamen in omnibus actibus eadem quanticas usuras relucet, sufficient est ea depositio ut tantum usurarii condemnetur. Ex doctrina Glosse in leg. ob carmen. ff. de testibus ad finem. vbi ad probationem alieuius rei quae ex pluribus actibus

deducuntur testes singulares sufficiunt. Sicut adiutit plures refrens. Craetta conf. 73. numer. 31. Couarruu 3. var. c. 3. n. 5. Menoch. de arbitr. cap. 235. n. 23. Qued in nostro regno indubiatum est. Nam lex 4. tit. 6. lib. 8. non collect. statuit ex testibus singularibus hoc delictum probari posse, modo tamen testes eiusdem conditionis sunt, ut merito iudices eis fidem adhibere debant. Ut dicto loco adiutit Couarruu. & Azuedo dicit leg. 4. numer. 52. & ob hanc causam Menoch. alii relatim censem testes idoneos non esse qui ex mutuo contumodum aliquod accepterunt, vel sperant. Quinquo non sufficiunt duo vel tres testes singulares ut plene hoc delictum probent, nonaque ordinaria reus punatur, nisi id iudicii vitium fuerit specialis circumstantia.

Quinto infamia, conjecturis, alius indicis probari hoc delictum potest, sed non sufficienter ut ad peccatum ordinariam processum, quia hanc per se sempiternam inducunt probationem. Excuse nisi incida, & argumenta eius conditionis sunt, ut evidenter delictum ostendatur, ut cap. cum dicit. ei de usuris. vel nisi infamia probata aliquis testis de actu aliquo singulari deponat, quia tunc videtur integra delicti probatio completi feliciter consummata. Usurarii tamen non probetur usurarii manifestum esse.

Sexto sufficiens probatio deductio ex libro rationum ipsius usurarii. Si enim ex illo libro colligitur usurarii pluries usuram exercuisse sufficienter est, ut tantum usurarii manifestus declaretur, qui liber rationum aduersus scribentem praestat sufficientem fidem. Sic Menoch. de arbitr. cap. 235. n. 30.

P V N C T V M XXX.

Quæ sint peccata usurarii indicata?

1. Usurarij infamiam incurunt.
2. Incidunt in eam panam, etiam si usuras intra limites iure ciuii antiquo permisso exercent.
3. Hac pena limitatur facta satisfactione, & paenitentia.
4. Suspenduntur iure Pontificis ab ordinibus suscipiendis, & beneficio obtinendi, & ab obtentis priuantur.
5. Episcopos in hac suspensionis pena dispensar peracta paenitentia.
6. Deinde a communione altaris arcentur usurarij.
7. Item ab oblationibus prestans.
8. Expundunt penas statuas in cap. quia in omnibus de viuis, & in cap. quandoquidem eodem tit. lib. 6.
9. Quæ cauio praestanda est ab usurario?
10. Quid nomine regalmente intelligendum veniat?
11. Debet esse ab usurario sic decadente conjectum.
12. Non debet usurarii dominus loci, neque locus habitationis conceidi.
13. Usurarius solutum occasione usurarum quas ipse accepit repere non potest.
14. Pena iure nostro regio statuta.
15. Verius videtur in predictis penas solum incidere usurarii frequentem usuras exercentes.
16. Occulus usurarii, aut semel usuras exercens penas arbitriarii affici potest, & debet.

Varie sunt penæ tum iure ciuii, tum Pontifici, tum regio adiutius usurarii statuta. Prima est infamia leg. improbum factus. Cod. quibus ex causis irrogatur infamia, & cap. infames. §. ior. 3. quis. 7. cisterne dilectoris de excessib. prælativ. quam postmodum non incurrit nisi qui manifesti fuerint usurarii. Ut testatur Couarruu 3. var. c. 3. n. 5. Villagia de usur. 9. 35. concil. 1. Molina tract. 2. disp. 3. in præl. quia hanc est infamia facta, id est publicum exigit.

Controvenerunt tamen Doctores, An hanc penam incurrande usurarii facta intra limites iure ciuii permisso exercentes? Ratione difficultas praestat, quia ius ciuii punire non potest factum ab ipso iure permisso, ergo nequit punire usuram quam permisit. Ceterum verius est usurarii exercentes usuras intra limites à iure ciuii permisso haec pena infamia afficit, prout docuerunt Glosa, Cynus, Salicet. & alii in dicta leg. improbum factus. Couarruu 3. var. cap. 3. numer. 2. Molina disput. 334. post ior. Salas de usur. dubit. 4. 7. numer. 2. Menoch. de arbitr. cap. 398. numer. 30. Ex quo enim leges ciuiiles usurarum affectant infamia, centenda sunt omnem usurarii reprobantibus afficit, maxime cum omnis usurarius lege tum Pontifici, tum naturali, tum etiam ciuii notiori reprobetur.

An autem potest peractam peccantium infamia cesser, non conuenient Doctores. Nam Bernard. Diaz de Lugo in sua prædicta cap. 88. negatiam partem tenuit, adiungitque pro se Baldus immorti, nam ut ibidem nota Salcedo, Baldus in leg. cases ad finem. ff. de Solutionib. contrarium docuit. Inquit enim quod si usurarii porcent, & usuras restituant de aquitatu canonica faciam recuperant. Atque ita tradidit Felin. cap. 1. vol. 12. verbo 8. de probat. Mat. de Afflictis singul. 156. Salas de usur. dub. 47. numer. 1.

Pontifici